

Hilde over zusjes, yoga & oogkleppen

Meer spanning in haar werk, dat wilde psychologe Hilde Kuiper. Als tv-verslaggever op een ambulance met zwaailichten werd zij op haar wenken bediend. Sinds kort presenteert zij het SBS6-programma *Hart van Nederland*. "Ik een BN'er... da's wel wennen, hoor."

Hilde in 't kort

Naam: Hilde Kuiper.
Geboortedatum: 22 mei 1970.
Geboorteplaats: Tilburg.
Woonplaats: Utrecht.
Gezin: woont samen met Maarten (41), hun zoon Julius (6) en dochter Fenna (2).
Opleiding: atheneum en een studie psychologie.
Carrière: na afronding van haar studie doet Hilde onderzoek aan de VU op de afdeling kinder- en jeugdpsychologie. Daarna stapte ze over naar stadsomroep Utrecht. Vervolgens komt ze in dienst bij andere mediabedrijven, o.a. *René Stokvis producties* en *IdtV*. In 2002 gaat ze naar *RTV Utrecht* en werkt ze als verslaggever voor de nieuwsredactie en als nieuwslezer. Sinds april is Hilde een van de gezichten van de late editie van *Hart van Nederland* (SBS6).

Hilde, dochter van een godsdienstleraar en een tekenlerares en derde in een gezin met zes kinderen, had toen haar moeder haar zesde kindje zou krijgen maar één wens: een zusje. "Mijn broers gingen vooral met elkaar om. Ik mocht nooit meedoen met hun spelletjes," zegt ze quasi-pruilend.

"Ik verkleedde mijn broertje soms als meisje"

"Mijn jongste broer Kris speelde nog wel eens met mij. Ik verkleedde hem soms als meisje en noemde hem Kristientje... Hij vond het gelukkig best. Desondanks heb ik jarenlang gezeurd om een zusje.

Toen ik bijna tien was kreeg ik haar: Elke. Ik vond het geweldig en moederde graag over haar. Nu zijn we naast zusjes ook goede vriendinnen. Toen ik nog vrijgezel was en zij hier in Utrecht studeerde, gingen we veel samen op stap. Het was een geweldige tijd. Op mijn jeugd kijk ik met een

goed gevoel terug. Ik ben helemaal niet streng gelovig opgevoed. Het ging bij ons thuis meer om normen, waarden en liefde dan om regels. Gelukkig maar, want ik hou niet van die religieuze oogkleppen."

Toen Hilde de middelbare school had afgerond, koos ze voor psychologie. Ook talen, journalistiek en binnenhuisarchitectuur spraken haar aan. "Toen ik moest kiezen, dacht ik: laat ik iets gaan doen wat me echt interesseert. En dat is de vraag hoe mensen in elkaar zitten. Inhoudelijk viel het me echter tegen; het ging voornamelijk over theorieën over hoe men denkt dat mensen in elkaar zitten. Het was meer bestudering van de wetenschap dan bestudering van de mens. Nee, ik wilde geen therapeut worden. Ik vond het te beperkt om met één persoon tussen vier muren te zitten. Na mijn studie kon ik meewerken aan een project van iets meer dan een jaar waarbij emoties van kinderen zouden

worden onderzocht. Dat trok me wel. De praktijk was echter dat ik veel achter de computer zat en samen met één andere onderzoeker de hele dag in een kamertje moest doorbrengen. Dat was niet spannend genoeg. Op een dag kreeg ik een ingeving toen ik me afvroeg wat ik wilde: televisie! Dat idee speelde daarvoor ook wel in mijn hoofd, hoor. Maar toen heb ik de knoop echt doorgehakt."

Traumahelikopter

Hilde meldde zich als vrijwilliger aan bij de lokale omroep in Utrecht. Ze werd meteen in het diepe gegooid. Na één dag meelopen mocht ze zelf filmpjes maken. Niet gehinderd door enige kennis, maar wel op elke werkdag een evaluatie met collegavrijwilligers,